

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 841: Tuy Gọi Là Bồ-Tát, Nhưng Danh Không Xứng Với Thực

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 071)

Chuyển ngữ: Tịch Minh



【Tuy gọi là Bồ-tát, nhưng danh không xứng với thực.】

Cho nên chúng ta gọi những vị Bồ-tát này là Quyền giáo Bồ-tát, Quyền giáo Tiểu thừa; Quyền giáo thì không phải là Bồ-tát chân thật. Bồ-tát chân thật là kiến tánh, phá một phẩm vô minh, thấy một phần chân tánh, đó mới là Bồ-tát chân thật. Trong Tương Tông (Duy Thức Tông) có nói đến “Đồng sanh tánh” và “Dị sanh tánh”. Phá một phần vô minh, thấy một phần chân tánh, gọi là Đồng sanh tánh. Bởi vì các Ngài dùng chân tâm giống như chư Phật Như Lai, cùng chung một cái tâm. Nếu như những phiền não vi tế chưa phá, thì vị ấy vẫn còn dùng Bát thức (tám thức); Bát thức là vọng tâm, vị ấy không dùng chân tâm, mà vẫn y nguyên dùng Bát thức và năm mươi một tâm sở. Chúng ta thấy trong hội Lăng Nghiêm, người dùng Bát thức và năm mươi một tâm sở có thể chứng đắc A-la-hán, có thể chứng đắc Bích-chi Phật, nhưng không thể trở thành Pháp thân Đại sĩ. Bởi vì khi tiến lên cảnh giới cao hơn nữa, thì những thứ này không còn dùng được nữa; Bát thức tâm tuyệt đối không thể dùng, đó là vọng tâm. Cho nên, Phật pháp chân chính là siêu việt thế gian pháp, điều này mọi người cần phải thấu hiểu.

Trước đây, tính ra câu chuyện này nói đến nay chắc cũng khoảng ba mươi năm rồi, lúc tôi chủ trì tọa đàm Phật học dành cho sinh viên đại học của Phật giáo hội Trung Quốc tại Đài Bắc, khi đó tôi đảm nhiệm vai trò tổng chủ giảng. Có một lần tôi chợt nghĩ đến, trong cửa Phật chúng ta cũng có phương pháp luận khoa học: đó là Nhân Minh. Nhân Minh học trong Ngũ Minh rất gần gũi với logic học và phép biện chứng trong phương pháp luận của thế gian. Nghĩ đến môn học này, tôi bèn đi thỉnh giáo thầy của tôi; thầy tôi vốn chuyên nghiên cứu về lĩnh vực này, tôi hy vọng thầy có thể đến giảng dạy khóa học đó cho các bạn sinh viên. Thầy của tôi là tiên sinh Phương Đông Mỹ, khi tôi đề xuất với

thầy, thầy cười và nói: “Thứ này không có ích lợi gì đâu!” Những thứ này trong cửa Phật chỉ là giáo trình sơ cấp, lên đến giáo dục trung cấp, Phật pháp cao cấp thì hoàn toàn không dùng đến. Hoàn toàn chính xác, đây chính là lời của người trong nghề nói. Vì sao vậy? Phật pháp cao cấp không dùng tâm ý thức, vậy thì còn logic gì nữa, còn phép biện chứng gì nữa? Phàm là những thứ thuộc loại này đều phải dùng đến tâm ý thức mới được, mà Phật pháp cao cấp thì đã không còn dùng tâm ý thức nữa rồi. “Kim Cang Bát-nhã” không dùng tâm ý thức, cho nên những thứ này hoàn toàn không dùng được. Vậy môn Nhân Minh học của Phật giáo dùng để dạy cho những ai? Dạy cho người tu Tiểu thừa, dạy cho người mới học Đại thừa, những người chưa nhập môn, mới sơ học, gọi là Đại thừa Thủy giáo. Hiền Thủ tông (Hoa Nghiêm tông) giảng về “Tiểu, Thủy, Chung, Đốn, Viên”, ở Đại thừa Thủy giáo thì dùng đến, nhưng đạt đến Đại thừa Chung giáo thì hết chỗ dùng rồi, không còn phát huy tác dụng nữa, đây là điều chúng ta bắt buộc phải biết. Nếu bạn không biết, cứ khăng khăng chấp chặt “phương pháp này hay lắm” và kiên cố chấp trước; nói cách khác, trong việc tu trì Phật pháp, bạn vĩnh viễn không có cách nào nâng cao cảnh giới, bạn chỉ dừng lại ở giai vị thấp, không thể nào tiến bộ thêm được nữa. Nhất định phải nhận thức cho thật rõ ràng. Đây mới là Phật pháp chân chính vượt ngoài thế gian pháp.

Ở đây nói, “tuy gọi là Bồ-tát nhưng danh không xứng với thực”. Tiêu chuẩn này chính là Pháp thân Đại sĩ; đem so sánh với Pháp thân Đại sĩ, thì vị ấy chưa phải là Bồ-tát chân thật. Từ đó có thể thấy, chúng ta cần phải dụng công ngay tại điểm này. Bốn tướng này (Ngã tướng, Nhân tướng, Chúng sanh tướng, Thọ giả tướng) làm sao để đoạn, làm sao để phá? Phá bốn tướng là điều vô cùng quan trọng. Phá bốn tướng bằng cách nào? Kỳ thực, trong “Kinh Kim Cang” đã giảng vô cùng thấu triệt, dạy chúng ta khởi tâm động niệm đều nghĩ đến chúng sanh; phương pháp này tuyệt diệu vô cùng. Chúng ta hãy đem tâm niệm của mình mở rộng ra thật lớn lao để dung hóa nó; không cần phải cố đoạn ngã chấp, mà ngã chấp tự nhiên tan biến mất, phương pháp này thật sự vi diệu tột cùng. Khởi tâm động niệm đều nghĩ đến tất cả chúng sanh, đừng vì bản thân mình mà suy tính, đây chính là phương pháp mà “Kim Cang Bát-nhã” đã truyền dạy cho chúng ta.